

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **B. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 marca 2015 r.,

zażalenia, na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt V WKK [...]

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiono B. K. przyjęcia złożonej przez niego kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 4 sierpnia 2014 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt IV K [...].

Na to zarządzenie zażalenie złożył B. K. nie zgadzając się z jego treścią, w szczególności zaś wyraził pogląd o ograniczeniu jego prawa do obrony na skutek poszczególnych decyzji Sądu wydawanych w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie B. K. jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, które wskazywałyby, iż decyzja Przewodniczącego Wydziału obarczona została

jakimkolwiek uchybieniami. Lektura akt sprawy oraz wydawanych kolejno w postępowaniu okołokasacyjnym rozstrzygnięć, dowodzi prawidłowości zaskarżonego zarządzenia, niezależnie od wszelkich twierdzeń skarżącego.

Zauważyć należy, iż zgodnie z wnioskiem B. K., zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2014 r. (k. 4), został mu wyznaczony obrońca z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania w jego imieniu kasacji. Adw. A. L., po zapoznaniu się z aktami sprawy, złożył do Sądu - w trybie art. 84 § 3 k.p.k. - opinię o braku podstaw do wywiedzenia w imieniu skazanego kasacji (k. 7).

W związku z powyższym, skazany na mocy zarządzenia Przewodniczącego Wydziału z dnia 7 października 2014 r., został poinformowany o treści tejże opinii oraz pouczone, że może wnieść kasację jednakże sporządzoną i podpisana przez obrońcę z wyboru (k. 10) w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego pouczenia. Jak wynika z akt sprawy (k. 19 i 20), B. K. złożył osobistą kasację oraz dowód dokonania opłaty kasacyjnej na kwotę 450 zł. Zarządzeniem dnia 31 października 2014 r., wezwano ww. do uzupełnienia braku formalnego – zgodnie z wymogami art. 526 § 2 k.p.k. – w terminie 7 dni liczonego od dnia otrzymania tego pisma pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. To pouczenie skazany odebrał w dniu 8 listopada 2014 r. (k. 52).

W dniu 17 listopada 2014 r. (k. 53) skazany wystosował do Sądu „pismo procesowe”, w którym domagał się - ze względów finansowych - wyznaczenia mu obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 2 grudnia 2014 r., odmówiono skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu, zaś w dniu 4 grudnia 2014 r. wydano zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Zobrazowane powyżej czynności i decyzje Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego, potwierdzają prawidłowość wydanego w sprawie zarządzenia o odmowie przyjęcia osobistej kasacji B. K..

Z art. 526 § 2 k.p.k. wynika przymus adwokacko-radcowski, od którego zależna jest skuteczność wniesienia skargi kasacyjnej. Brak formalny w omawianym przedmiocie, determinuje możliwość przyjęcia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Nadmienić należy, iż w okolicznościach dotyczących procesowej sytuacji skazanego, nie było możliwości wyznaczenia B. K. kolejnego obrońcy z urzędu w celu złożenia w jego imieniu kasacji. Skazany skorzystał już bowiem z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia. Pomimo tego, nie zastosował się do wytycznych, pouczeń i terminów wskazywanych przez Sąd, dlatego takie postępowanie musiało skutkować decyzją o odmowie przyjęcia jego kasacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, orzekł jak na wstępie.